Jubileum MUDr. Antonína Vítka

Setkání s významným člověkem s neuvěřitelným vzděláním, charizmatem a nadhledem představuje jednu z největších životních výher a radostí. Velice často jsou totiž tito lidé inspirací, vynikajícími učiteli a rovněž neúnavnými průvodci nemocí. Přesně takový je i MUDr. Antonín Vítek, který se zasloužil o zrod a o ohromný vývoj transplantační léčby v české hematologii.

Svou lékařskou službu Antonín Vítek začal po absolvování Univerzity Karlovy ještě jako všeobecný internista ve svém prvním působišti, Ústí nad Labem. Už tehdy proslul optimizmem a vždy dobrou náladu. Je jistě úsměvné zpětně posuzovat, jaký význam měla první léta praxe začínajícího lékaře v celém profesním životě, ale je jisté, že MUDr. Vítek se nikdy nezapomněl dívat na problémy pacientů s ohromnou interní erudicí a nepodceňovat veškeré rádoby vedlejší nálezy. Zároveň si dosud udržel zde získaný lidský pohled na pacienty.

V roce 1980 si za nové pracoviště zvolil Ústav hematologie a krevní transfuze, kde se pod jeho pečlivým vedením podařilo vybudovat aferetické oddělení. Byť nám to nyní připadá zcela samozřejmé, především díky aferetické výrobě destičkových koncentrátů se tehdejší česká medicína posunula o další krůček vpřed a povedlo se zintenzivnit léčebné postupy, včetně zahájení transplantačního programu. Paralelně s tím MUDr. Vítek působil také na hematologické jednotce intenzivní péče.

Ve snaze dopřát pacientům tu nejlepší možnou péči a nadále si rozšiřovat obzory absolvoval v roce 1994 několikaměsíční stáž v Seattlu na transplantačním oddělení. Veškeré cenné poznatky po svém návratu ihned zužitkoval. Společně s MUDr. Marcelou Lukášovou vytvořil silný a velice uznávaný transplantační tým, který pacientům pomáhá získat zpět nejen energii, ale také další chuť do nového života. Následně se stává vedoucím celého transplantačního programu UHKT.

My, kteří jsme naskočili již do programu rozjetého, si vůbec nedokážeme představit úsilí, které muselo být vynaloženo k tomu, aby celý systém fungoval a dosahoval dobrých výsledků, včetně zapojení do mezinárodních organizací a možnosti získávání štěpů z ciziny. Dalo by se říci, že mu dělalo radost velmi časně, byť rozvážně, začleňovat nové postupy do běžné léčby. Ať už se to týkalo užití ATG, mismatchových dárců, zavedení redukovaných přípravných režimů, či v neposlední řadě i haploidentických transplantací.

Výsledky vzniklé jeho prací se pak staly podkladem pro mnoho publikací opouštějících ÚHKT.

To, co je ale především nutné zdůraznit a z čeho vlastně nejvíce pramení úspěch a dobré výsledky, je primární zájem MUDr. Vítka o pacienta. Každý pacient je u něj vždy na prvním místě se všemi svými stesky, obtížemi, komplikacemi a vším, co by jej mohlo vylučovat z učebnicového průběhu či z výzkumné kohorty. Je vždy ochoten problémy znovu vyslechnout a opět hledat řešení. Přes svá racionálně zdůvodnitelná a znalostmi podpořená rozhodnutí je vždy schopen se vrátit na začátek, pokud se stav pacienta nevyvíjí optimálně.

proLékaře.cz | 9.11.2026

Pacienti jej obdivují zejména pro jeho citlivý přístup, a osobitý smysl pro humor, jež umí prozářit den. Místo honby za tituly a oceněními zasvětil svůj život péči o nemocné, kteří pro něj vždy byli na prvním místě. Není divu, že se k MUDr. Vítkovi i v nelehkých situací rádi vracejí a mají v něj absolutní důvěru.

V neposlední řadě bych ráda zmínila MUDr. Vítka jako vynikajícího kolegu a učitele. Nikdy jsme nezažili jakýkoli pocit jeho nadřazenosti, vždy je otevřený k diskuzi a vyslechne názory ostatních, a naopak je vítá jako možnost posunout se v řešení problému dopředu. Všechny obtíže řeší v klidu a s cílem dosáhnout nejlepšího výsledku, nikoli ponížit ostatní. Jeho autorita je zcela přirozená a osobní pokora nehraná, naopak je co nejvíce zahalena do situačního humoru. Nemocnice se stává prostorem, ve kterém se s MUDr. Vítkem rádi setkávají všichni – jak spolupracovníci, tak pacienti.

Nezbývá tedy než poděkovat za to, že můžeme pracovat v jeho blízkosti a s jeho pomocí, a popřát hodně zdraví, elánu, radosti a jeho tak charakteristického humoru i nadále.